

SZARVAS JÓZSEF

PÁLYÁZATA

A ZALAEGERSZEGI HEVESI SÁNDOR SZÍNHÁZ

IGAZGATÓI POSZTJÁRA

2024.

Tartalomjegyzék

1. Ars poetica	3
2. A Színház teste és lelke - A társulat mint közösség	7
3. A Színház és fenntartó közössége	10
4. Repertoár	14
5. Arculat és marketing	21
6. Együtműködések	24
7. Gazdasági terv	29
8. Zárszó	33
9. Támogatóink	34
10. Mellékletek	36
10.1. Támogatói nyilatkozatok	
10.2. Kötelező mellékletek	
10.3. Fotográfiai mellékletek	

1. ARS POETICA

„Közönség és színész egybeforrása az illúzió jegyében az a nagy közös élmény, amely a színháznak a templommal és a kultusszal való ősi rokonságát tanúsítja a legmaibb időkben.”

(Hevesi Sándor)

A színház számomra nem öncélú és önkifejező művészetet jelent - hanem egy közösség, egy nép lelkületének időben és térben kisugárzó, folyton változó, lényegét tekintve mégis örök értékeket hordozó megnyilvánulásának látom. És ilyen értelemben a nemzeti kultúránkat is évszázadokon, évezredekken átívelő organikus fejlődés eredményének gondolom, amely az önfenntartó, ősi tudásban gyökerező népi kultúra folytatása. Hivatásomnak és küldetésemnek tartom, hogy ezt a gyönyörűsége és sokszínű, a történelem legsúlyosabb viharait is túlélő értékközösséget, amely az egyedülállóan kreatív magyar nyelv és a különleges, magyar lélekből fakadó művészet hordozója, továbbörökítsem a jövő nemzedékei számára. Mostanában olyan időket élünk, amelyben az emberi kultúra alapjait jelentő ősi tudást és tapasztalatot gyakran relativizálják, szükségtelennek vagy elavultnak tüntetik fel. Én azonban Bartók Béla, Kodály Zoltán és számos más, kiemelkedő magyar alkotó nyomán meggyőződéssel vallom, hogy a legmodernebb, legprogresszívebb teremtő erő a hagyományból születő új gondolat és alkotóművészet. Mert a természet organikus szabadsága mutatkozik meg benne, ahogy, például, Bartók is megfogalmazta a népzene kapcsán:

„A népzene (...) a természet tüneménye. Ez az alkotás ugyanazzal a szerves szabadsággal fejlődött, mint a természet egyéb élő szervezetei, a virágok, az állatok. Éppen ezért olyan gyönyörű, olyan tökéletes a népzene. Ezek a dallamok a művészi tökéletesség megtestesítői.”

És abban is hiszek, hogy minden generáció egy olyan híd, amely a múltat és a jövőt kapcsolja össze - feladata és felelőssége, hogy megőrizze illetve továbbadja azokat kincseket, amelyeket a népi kultúra ismeretlen vagy a „magas” művészet ismert alkotói ránk hagyományoztak.

Az én személyes életem ezer szálon kötődik Zala vármegyéhez. De számtalan fontos emlékem közül most csak néhány, a későbbi életemet alapvetően meghatározó élményemet emelném ki. Sorsfordító és megrendítő esemény volt számomra, amikor 2002-ben Pórszombaton, a török időkben elpusztított őrségi, hetési és göcseji falvak emlékére állított tölgyfakereszt szentelésén vettem részt – én akkor és ott teltem meg valamiféle régi-új hittel. Azzal a mélységes reménnyel, hogy kell és lehet is tenni múltunk örökségének fennmaradásáért. Ott éreztem meg elköteleződésemet az ügy mellett, miszerint közös feladatunk megmenteni a Kárpát-medence pusztulásra szánt vagy eltűnőben lévő őshonos gyümölcs hagyatékát, amely mindezeken ellenére a mai napig mégis fenn tudott maradni. E küldetés felismerése volt számomra az a „casus belli”, amely arra sarkalt, hogy 2007-ben a vizzáki házunk udvarán felújítsuk a régi pajtát, és ezzel elinduljon a Kaszás Attila Pajta Színház és Galéria közösségteremtő útja. Nem véletlenül használtam a háborús kifejezést, hiszen az elmúlt másfél évtized munkája egy tudatos küzdelem volt azon jelenség ellen, amely tagadja, elnyomja, vagy akár kész elpusztítani a népi kultúrát. Az elmúlt tizenhat év során a Kárpát-medence kiemelkedő tudású és tehetségű kultúraközvetítő művészeinek sokasága látogatott el hozzánk. Jelenlétük és támogatásuk megerősített abban, hogy nem vagyok egyedül és megmutatta számomra, hogy a művészet segítségével hogyan vezethetjük vissza az embereket

a kultúra teremtésének közösségmegtartó öröméhez. Ekkor váltam igazán a saját gyökereit kereső, a kultúra visszatanulására és annak közvetítésére törekvő, szabadon gondolkodó, szabad lelkületű emberré.

A barátaimmal és támogatóimmal közös munkánk eredményeképpen azt látom, hogy mára már a régi pajtákat megújító, őshonos gyümölcsöket termő Tündérbertek befogadó közösségeinek sokasága szövödi tovább jövőnk megtartó hálóját. Hiszen, ahogy a fogyatkozó, 240 lelket számláló Viszákön valódi közösségteremtő erővel hat a Pajtaszínház és az őshonos gyümölcsfákat mentő Tündérbert, úgy ez bárhol az egész Kárpát-medencében is megtörténhet.

Hiszek abban, hogy megtartva és továbbfejlesztve azokat a gondolatokat és elképzeléseket, amelyek elindítottak engem ezen az úton, a társulattal és munkatársaimmal közösen építkezve biztosítani tudom, hogy a nagy múltú Hevesi Sándor Színház még nagyobb közösségformáló erővel bírjon és nem csak Zalaegerszeg, de az egész régió vonzó, kultúrateremtő teátrumává váljon. Művészeti jelentőségét tekintve pedig országos vagy akár nemzetközi kisugárzással rendelkezzen.

Meggyőződésem az is, hogy a színházi alkotás összehangolt csapatmunka, és egy ilyen nagy horderejű feladat elvégzése nem lehet egyszemélyes küldetés, illetve a közösségteremtés mellett évek óta érzem a tudatos utánpótlásnevelés kiemelt fontosságát és felelősségét is. Évek óta figyelemmel kísérem Szabó Sebestyén László, a fiatal és tehetséges színész-rendező munkásságát, így eddigi tapasztalatom alapján tudatosan szemeltem ki őt munkatársamnak és kértem fel arra, hogy – sikeres pályázat esetén – vállalja el mellettem a művészeti vezető szerepét. Azon túl, hogy színészként kollégák voltunk a Nemzeti Színházban, Szabó Sebestyén László tanársegédként velem együtt dolgozik a Színház- és Filmművészeti Egyetemen, közösen tanítjuk a színművész osztályunkat, valamint táborvezetőként jelen volt Viszákön is. A tehetséges fiatal alkotókból álló

Sztalker csoport vizsáki próbafolyamata során alkalmam volt megfigyelni, hogyan működik egy közösségben - határozottsága, ambíciója, a színház iránti alázata és elkötelezettsége garanciát jelent számomra, hogy az együtt végzett munkánk sikeres lesz.

A pályázat további részében részletesebben kifejtem a Hevesi Sándor Színház következő öt évének működtetésére vonatkozó terveinket. Céljainkat és elképzeléseinket azzal a felelősségtudattal fogalmazzuk meg, hogy a színháznak óriási jelentősége van egy közösség megtartásában, formálásában és szolgálatában. Mivel - Kodály Zoltán szavaival élve - *„Az út a boldogabb élethez a műveltségen keresztül vezet.”*

2. A SZÍNHÁZ TESTE ÉS LELKE – A TÁRSULAT, MINT KÖZÖSSÉG

"Létezik egy színház, mely megelőzi a drámát, de ezt az épületet nem kövek és téglák alkotják, ez az épület a színész testéből és hangjából áll."

(Edward Gordon Craig)

Egy színház szempontjából mindig nagy jelentőséggel bír a hely szelleme, a *genius loci*, amely jelentheti az előadásoknak helyt adó épületet és az azt fenntartó várost is - a maguk sajátos történetével és hangulatával. Ám a legendás angol színész-rendező, Edward Gordon Craig fentebb idézett gondolatából kiindulva a színházra mi sem csupán épületként vagy helyszíneként tekintünk, hanem elsősorban **a művészi alkotás és közösségteremtés spirituális közösségeként**, amelynek fő pilléreit a társulatot alkotó színészek, alkotóművészek jelentik, de ugyanúgy szerves része valamennyi munkatárs, aki a színházi működés mindennapi feladatait végzi. Úgy is fogalmazhatunk, hogy a Társulat a színház *lelke*, az épület pedig a játszóhelyeivel, a próbatermeivel, a műhelyeivel és irodáival együtt a színház *teste*. És nagyon fontosnak tartjuk, hogy az ember életéhez hasonlóan a színház teste és lelke harmóniában tudjon együttműködni - jó hangulatban, teremtő közegben alkothasson és végezessen minőségi munkát. Ezt a folyamatot nagyban megkönnyíti, ha a Társulat rendelkezik egy jó technikai adottságokkal rendelkező épülettel, izgalmas, inspiráló terekkel, játszóhelyekkel, jó felszereltséggel. A Hevesi Sándor Színház épülete és műszaki adottságai, természetesen, sok szempontból fejleszthetők, de jelen állapotában is alkalmas magas színvonalú alkotómunka végzésére – ugyanakkor, hangsúlyozzuk, a színház működését elsősorban a Társulat szellemisége határozza meg.

Egy Társulat szellemiségét pedig nagyban befolyásolja a színházban folyó munka minősége és elmélyültsége, a munkatársak között zajló kommunikáció

őszintesége és konstruktív hangvétele, nyitott és pozitív irányultsága. A színház irányítása során mindenképpen szeretnénk arra törekedni, hogy a Társulat ne csak munkahelyként tekintsen a színházára, hanem olyan **otthonként**, amely megadja számára az ihletett művészi munka örömét, a szakmai továbbfejlődés és a lelki feltöltődés feltételeit. Erre számos lehetőséget látunk a jövőben: egyrészt tapasztalt, neves, akár nemzetközileg is jegyzett rendezők, alkotók meghívása révén szeretnénk új, izgalmas művészi inspirációt nyújtani a színészek számára. Ezen keresztül felfedezhetik, és újra mozgósíthatják az eddig esetleg kiaknázatlan potenciáljukat, másrészt fiatal színészek és alkotók bevonásával a különböző generációk művészei között is szeretnénk **hidat teremteni**. Ennek részeként - igény szerint - szakmai műhelyeket, mesterkurzusokat szerveznénk színészeink számára, valamint lehetőséget biztosítanánk énekórák látogatására és hangképzésre, beszédtechnika fejlesztésre, mozgástréningekre szakmailag elismert, neves tanárok meghívásával. (Szent-Ivány Kinga, Tókos Attila, Berecz István, stb.)

Tisztában vagyunk azzal, hogy a **társulatépítés** egy színház művészeti vezetése számára talán a legszebb, ugyanakkor legkényesebb és legfelelősségteljesebb munka, hiszen ez a Társulat egészének dinamikáján túl az ott dolgozó színészek személyes sorsát és szakmai pályafutását is nagyban befolyásolja. Én magam, illetve Szabó Sebestyén László is, gyakorló színészként teljességgel át tudjuk érezni a színészi lét minden nehézségét és kihívásait. Ezért munkánk során kifejezett gondossággal szeretnénk eljárni a darabválasztások és szereposztások tekintetében, lehetőség szerint figyelembe véve, hogy egy-egy színész a pályájának épp melyik szakaszánál tart, milyen helyet foglal el a társulaton belül, valamint fejlődése és igényei szempontjából éppen mit és kivel érdemes eljátszania. Ennek érdekében törekedni fogunk a rendszeres alkotói párbeszédre, szakmai konzultációkra és számítunk a Társulat tagjainak véleményére is.

A tervezett előadások létrehozása során, természetesen, elsősorban a **színház Társulatának művészi potenciáljára** kívánunk támaszkodni, ugyanakkor – indokolt esetben - nyitottak vagyunk vendégművészek meghívására is, ám ez esetben fontosnak tartjuk, hogy a meghívott művészek, különösen a rendezők a helyi társulat viszonyait és igényeit is figyelembe vegyék.

Ahogy minden művészeti intézmény esetében, így a Hevesi Sándor Színház működése során is elengedhetetlennek tartjuk, hogy az operatív döntéshozói folyamat mellett kialakuljon egy **folyamatos művészeti egyeztetés** is, amit a színházban dolgozó művészeti munkatársakból összehívott Művészeti Műhely keretében valósítanánk meg.

Tapasztalatunk szerint a vidéki társulatok színészei - sajnálatos módon - többnyire kívül esnek a filmes és televíziós alkotók látókörén, így sokkal ritkábban jutnak olyan lehetőségekhez, hogy mozgóképes (játékfilm, tévéjáték, sorozat, stb.) műalkotásokban szerepeljenek, és ezáltal szélesebb, akár országos ismertségre tegyenek szert. Lehetőség szerint ezen a helyzeten is szeretnénk változtatni, és – terveink szerint - az **SZFE Zsigmond Vilmos Mozgóképművészeti Intézettel** kialakítandó együttműködés révén illetve a színház által kiírt nyílt pályázat segítségével igyekszünk olyan filmszerepekhez juttatni a Hevesi Sándor Színház társulatának színészeit, ami pályájukat és szakmai fejlődésüket szolgálja.

A Társulat szakmai építkezése mellett olyan hagyományteremtő, illetve csapatépítő jellegű programokat is szeretnénk elindítani, amelyek tovább erősítik a társulat kohézióját. A közös ünnepek és rendszeres társulati rendezvények mellett szeretnénk létrehozni egy különleges parkot, a „Hevesi-tündéerkertet”, amelyben egy közel húsz éves közösségteremtő eszme testesül meg. E fáknek a Hevesi Sándor Színház művészei lesznek ültetői és jövőbeni gondnokai.

3. A SZÍNHÁZ ÉS FENNTARTÓ KÖZÖSSÉGE

Felfogásunk szerint a színház nem egyszerűen színészek és művészeti munkatársak, műszaki, marketinges és szervező kollégák, a színház valamennyi dolgozójának összességét jelenti, hanem egy **élő organizmus**, amelynek – közvetetten, az érdeklődése, szellemi és anyagi támogatása révén - a színházi *közönség* is fontos részét képezi. Hiszen a színház művészi és emberi találkozások helyszíne, és ebbe a szellemi közösségbe – tágabb értelemben véve - beletartozik a közönség is. Ahogy az irodalmi Nobel-díjas német drámaíró, Gerhardt Hauptmann fogalmazott: *„A színház a nézőkkel együtt – a legősbibb és legnagyobb létszámú spirituális közösség a világon.”*

Egy vidéki színház esetében pedig különösen fontosnak tartjuk a **közönséggel való nyitott kapcsolattartást**, egy olyasfajta lokálpatrióta attitűdöt, amely révén a közönséget intenzívebben is bevonhatjuk a színház munkájába és közösségi életébe, hogy ezáltal a színházat a fenntartó közönség – szinte családtagként - még inkább sajátjának érezze. Ennek érdekében olyan közös programokat szeretnénk elindítani a város illetve a régió intézményeivel és szervezeteivel, civil közösségeivel együttműködve (például, a helyi általános és középiskolákkal, zeneiskolákkal, de akár a vármegye apró falvainak polgáraival, azok kultúraközvetítő művészeivel, kézművesekkel, fafaragókkal, kosárfonókkal, fazekasokkal, dalárdákkal és dalkörökkel, néptánc csoportokkal, stb.), amelyeken keresztül a régió polgárai közvetve vagy közvetlenül is be tudnak kapcsolódni a színház életébe.

Ennek egyik kiemelt, hangsúlyos megnyilvánulása lenne a **„Zalai Forgatag”** elnevezésű új, összművészeti jellegű és közösségépítő, határokon átívelő, nagyszabású kulturális ünnep, amely a város és a régió szempontjából turisztikailag is vonzó eseménnyé válhat. Június egyik hosszú hétvégéjén Zalaegerszeg valamennyi számba jöhető terét fesztiválhellyé alakítanánk,

hogy a városba költözhessen kulturális életünk kincsestárának sokszínű, számos művészeti ágat és műfajt felvonultató, gazdag kínálata. A „Zalai Forगतag” lehetőséget teremtene arra, hogy a helyi és országos, adott esetben **külföldi kulturális értékek** egymást erősítő valóságként nyomot hagyjanak, tovább gazdagítva a zalai lakosok életét, elősegítve új gondolatok és teremtő kezdeményezések megszületését. Egy ilyen formátumos, az egész környéket megmozgató rendezvénysorozat különleges összefogást igényel a város valamennyi intézménye részéről. Vezetésünk alatt a Hevesi Sándor Színház vállalja, hogy élére áll e hírvivő és hírhozó fesztivál megszervezésének. Számos ismert előadóművész részvételére számítunk, köztük a magyar kulturális élet olyan kiemelkedő képviselőire, mint például Berecz András, Fabók Mancsi Bábszínháza, Szokolai Dongó Balázs, a Fitos Dezső Társulat, a Magyar Nemzeti Táncegyüttes, Ferenczi György és az Első Pesti Rackák, a Kolompos együttes.

Másik jelentős rendezvénynek tervezzük a júliusban, mintegy két héten át tartó „**Hevesi Színházi Bázis**”-t Viszákön, amely szabad szellemű, kreatív alkotóműhelyként illetve kulturális fesztiválként működne és egyfajta nyári fórumot, találkozási helyszínt biztosítana a Hevesi Sándor Színház legjobb előadásainak, kiegészítve gyermek-színjátzó táborral, szakmai konferenciákkal, és egyéb művészeti kísérőprogramokkal. Erre a nyári rendezvényre elhívnánk a szomszédos színházaink előadásait is, többek között a kaposvári Csiky Gergely Színházból, a szombathelyi Weöres Sándor Színházból, a veszprémi Petöfi Színházból.

Szintén fontos kezdeményezés lenne a *Göcseji küszölások* című könyvből ismert furfangos népi mesélőről, Burgyán Ferkó bácsiról elnevezett programunk („**Burgyán Ferkó falujárás**”), amely leginkább a színház fiatal színészeire alapozna, és része lenne a falvakból eltűnőben lévő népi kultúra visszatartására irányuló küldetésünknek. A vándorszínészekéhez hasonló működés keretében a társulat mobilis, lelkes tagjaival egy általunk legyártott ekhós szekéren járnánk

Zala vármegye falvait, és a szabadtéri „kitelepülések” során az utcaszínház jellegű színházi előadásokat helyi élő népzenei és néptánc bemutatókkal, táncházakkal színesítenénk, visszatérítő szándékkal. A magyar színjátszás olyan jelentős színpadi műveit mutatnánk meg, mint például a *Karnyóné*, a *Dorottya*, a *helység kalapácsa*, a *méla tempefői*. Az ilyen – **népi hagyományokhoz, ünnepkörökhöz kötődő** - események során személyesen is megismerkedhetünk a helyi népművészekkel, közösség-erősítő polgárokkal, és e találkozások további gyümölcsöző együttműködések elindítói lehetnek. A színház vállalkozó szellemű munkatársai vállalhatják például, hogy művész-mentorként segítsék az esetlegesen létrejövő új, helyi színek megszületését és működését. Színházunk teret adhat a színjátszó csoportok legizgalmasabb, legszínvonalasabb előadásainak, továbbá a vármegye legkiválóbb kézművesei, képzőművészei számára, minden bemutató előadás alkalmával bemutatói lehetőséget biztosítana. Reményeink szerint a „Burgyán Ferkó falujárás” programon keresztül a Hevesi Sándor Színház **új közönségrétegeket** is meg tud szólítani, gyarapítva ezzel a rendszeresen színházbajáró nézők számát. Színházunk minden falujáró eseménykor, a befogadó faluban elültetne két, valamilyen vadalanyságot oltott őshonos gyümölcsfát - például egy alma és egy körtefát.

E programjaink megvalósításában is fontos partnernek tekintjük a Hevesi Sándor Színház épületében működő Griff Bábszínházat, amellyel igyekszünk minél szélesebb és kreatívabb együttműködést kialakítani. E programok megvalósításába bevonnánk a társulat erre nyitott művészeit, valamint a Színház és Filmművészeti Egyetem (SZFE) velünk együttműködni kívánó hallgatóit is. E program kidolgozásával a Zala vármegyében velünk élő, összművészeti kultúra örökségét kívánjuk fenntartani úgy, hogy a kultúra fogyasztása mellett kedvet csináljunk a legkisebbektől a legidősebb korosztályig a kultúrateremtés közösségi élményének átéléséhez.

A Hevesi Sándor Színház egykori legendás igazgató-rendezője, Ruszt József szavaival élve:

„A színjátszás felelősségteljes feladata, hogy a katartikus élményben minden egyes néző azt érezze: egy közös világhoz tartozik. Ez a felismerés új meg új élményévé avassa számára az együvé tartozás tudatát, hogy minden egyes ember egy emberiséghez tartozik, ebből eredeztethetők jogai és kötelességei, határozhatóak meg ízlésbeli és egyéb különbözőségei, kultúrájának sajátosságai, sokszínűsége és mindaz, ami más, egyéb kultúráktól őt el nem idegeníti, csupán csak elválasztja. S erre a feladatra a színház művészete különösképpen alkalmas.”

És még egy utolsó gondolat Andrásfalvy Bertalant idézve:

„A művészethez mindenkinek joga van.”

4. REPERTOÁR

„Ami a földön megterem, paprika, paradicsom, karalábé, sárgarépa, vagy ha tetszik, sárgabarack, őszibarack vagy szőlő, az mind összegyűjthető egy kosárba, vagy egy gyomorba. Ezt tudomásul kell venni, hogy ez mind a miénk, minden műfaj a miénk, ez itt termett, ez saját termés. És minél színesebb egy szöttes, minél jobban adják elő, annál jobban összefér.” (Latinovits Zoltán)

Ha a kultúra identitásképző erő, márpedig az, úgy arról sem szabad megfeledkeznünk, hogy a színház sem „csak” a szórakoztató iparágak egyik fontos szereplője. Kultúránk organikus egészében kell keresnie és megtalálnia saját közösségerősítő szerepét, lehetőségeit, az ebből adódó feladatát, felelősségét.

Ruszt József a színház megalapításakor ebben az organikus egészben találta meg lehetőségeit, vállalt felelősséget és hozott létre egy olyan alapot, amelyre saját elképzeléseink nyomán bátran építkezhetünk. Ahogy művészeti vezetésünk irányát, úgy a repertoár kialakítását is meghatározza a kultúra-visszatérítő szándék. A Hevesi Sándor Színház, mint a „**régi és új találkozásának tere**”, lehetőséget teremt a kiteljesedésre nem csupán a színészek és rendezők, de a kortárs szerzők számára is. A művek kiválasztása során elsődleges szempont a megfelelő témák keresése, melyek a szakmai kihívás mellett gondolatébresztők, és kivételes élményt nyújtanak a nézők számára.

A katartikus, költői, szórakoztató színházban hiszünk. Egy olyan színházban, ahol a felelősségének tudatában lévő színész visszakapja az őt megillető szakmai rangot és méltóságot. Olyan repertoár kialakításán dolgozunk, melyben középen a **mesemondó áll, aki maga a színész.**

A teátrumhoz érkező rendezőkkel egyeztetve alakítjuk ki az évadtervet, hiszen a minőségi munka végzéséhez elkerülhetetlen, hogy egy-egy téma és annak megvalósítása minden fél számára ügy legyen. Az általunk már megszólított, és a későbbiekben megszólítani kívánt további alkotók olyan integráló képességű, tehetséges rendezők, akikkel közösen biztosítható a társulat szakmai fejlődése, rangjának emelése, a színészi munka minőségének növelése, a színészi munkához hasznos módszertanok elsajátítása és továbbmélyítése. Ezért szakmánknak kiemelkedő tehetségű színészeivel, rendezőivel, dramaturgjaival, koreográfusaival képzeljük erősíteni a társulatot akár állandó tagságot ajánlva, vagy egy-egy alkotómunka erejéig. Ilyen alkotók például Horváth Csaba, Rátóti Zoltán, Bérczes László, Zsótér Sándor, Berecz István, Tókos Attila, Galambos Péter, Ilja Bocsarnikovsz, Berettyán Nándor, Ondraschek Péter, Vas Judit Gigi, Kozma András, Kovács Adrián, Kiss-B. Ádám, Szabó Réka, Pányik Tamás, és mások.

Az általunk tervezett repertoár alappillérei:

Klasszikus magyar és külföldi darabok

A klasszikus repertoár mind művészi, mind társadalmi szempontból fontos, hiszen különböző módokon járul hozzá a színház közönségre gyakorolt hatásához. Minden színész számára nélkülözhetetlen kihívás és jelentős feladat a klasszikus irodalom legendás szerepeivel találkozni. Ha a klasszikus darabok egyetemes témáiból készülő előadások méltó gondolatisággal születnek meg, általuk a közönség ma is felismeri saját életének kihívásait abban a közösségben, amelyben él. Ez által nem csupán szemlélőjévé válhat ezeknek a produkcióknak, hanem aktív nézőjévé. Ennek a reflektivitást hangsúlyozó jelenségnek a hatásai reményeink szerint a közösségépítésben is érzékelhetővé válnak.

Néhány irányadó cím: William Shakespeare: A vihar, Hamlet, Macbeth; Molière: Fösvény; Carlo Goldoni: Chioggiai csetepaté; Federico García Lorca:

Várnász; Gogol: A revizor, Holt lelkek; A.P. Csehov: Három nővér; Henrik Ibsen: Peer Gynt, Hedda Gabler; Vadkacsa; Arthur Miller: Pillantás a hídról, Friedrich Dürrenmatt: Angyal szállt le Babilonra; Miroslav Krleža: Szentistvánnapi búcsú; Wyspiański: Menyegző; Gombrowicz: Operett; Madách Imre: Az ember tragédiája; Katona József: Bánk bán; Bródy Sándor: A tanítónő; Tamási Áron: Ábel Amerikában, Énekes madár, Móricz Zsigmond: Pillangó; Szigligeti Ede: Liliomfi, Szép Ernő: Patika.

Kortárs magyar és külföldi darabok

A kortárs szerzők jelenléte nem csak színesíti, de meg is újítja egy intézmény életét. Hiszünk benne, hogy új művek létrehozásának támogatása, azok bemutatása nem csak a jelent, de a jövőt is szolgálja. A kortárs művek határozottabb fókuszot helyeznek **korunk aktuális értékeire**, kihívásaira, környezetünkben megszülető érzelmi-szellemi-társadalmi válsághelyzeteinkre.

Ilyen együttműködésre nyitott kortárs magyar szerzők, például, Ugron Zsolna, Bartis Attila, Mező Gábor, akiknek nem csupán kész műveikkel foglalkoznánk, hanem fölkérnénk őket, hogy színházunk számára írjanak tematikus történeteket közös múltunkról, kollektív emlékeinkről, amelyeket a színház alkotóival és a szerzővel közösen színpadra állítunk, majd az előadást követően feldolgozó beszélgetéseket, közönségtalálkozót tartunk, lehetőséget adva arra, hogy megosszuk egymással élményeinket, alkotói és befogadói oldalról egyaránt.

A külföldi kortárs írók közül olyan szerzők műveire hagyatkozunk, akik munkái újító hatással bírnak a **kortárs világszínház** szcénáin. Ilyen szerzők Ivan Viripajev, Matei Vişniec, Jon Fosse, Line Knutzon.

Költészet és színház

Célunk, hogy színházunkban olyan előadások is szülessenek, melyeknek alap gondolata a **költészet** egy-egy kiemelkedő műve. Ezek révén újrafogalmazhatjuk önmagunkat és új színházi formákat találhatunk hozzájuk. Ilyen művek például Csoóri Sándor: A halálra táncoltatott lány balladája, Szilágyi Domokos: Bartók Amerikában, Nagy László: Rege a tűzről és a jácintról, Arany János: Toldi, Petőfi Sándor: János vitéz.

A Bibliai történetek és a **népköltészet** kortárs feldolgozásai is megjelennek majd a repertoárunkban. Kulcsfontosságú a népi kultúra, néphagyomány, népzene, néptánc, népköltészet, népszokásaink teatrális, ritualisztikus jellege, és annak megújítása. A *Húsvét* című előadása kapcsán fogalmazza meg Ruszt József: *„Engem pont az ismétlés izgat, na meg az a sok rossz formájú szertartás, ami annak a következménye, hogy a régiiek eltűntek, az újak pedig ügyetlenek és üresek. De hiszem, hogy szükségesek a szertartások, szükséges a gesztusok szabályozottsága.”*

Költészetünk legnagyobbjait bemutató előadások létrehozása ugyanolyan fontossággal bír, mint kivételes drámairodalmunk népszerűsítése. A költészetet tematizáló előadások, illetve a pedagógiai céllal körük szervezett rendhagyó irodalomórák részét képezik a hozzánk, reményeink szerint rövid időn belül felzárkózó partneriskolák tanóráinak is.

Zenés produkciók

A zenés műfajok a prózai műfajokhoz képest továbbra is egy szélesebb közönségréteget szólítanak meg, és nagy hagyományuk révén bármely generáció számára meghatározó élményt jelentenek. Ez a műfaj különösen fontos a színházban alkotói oldalról is, mivel egyedülálló módon egyesíti a zenét, a színjátszást és a táncot, hidat építve e különböző dinamikával működő előadói

formák közt. A zenés műfajokban arra törekszünk, hogy a **magyar népzeneből** és a **magyar jazzből** inspirálódó alkotókkal a klasszikusok és azok adaptációi mellett **új zenei műveket hozzunk létre**, hogy ez által új, sajátosan magyar és sajátosan helyi zenés színház is születhessen. A szintén egy-egy tematika köré épített, **szcenírozott koncert-előadások** újfajta befogadói élményt nyújthatnak a városnak, új kihívások és feladatok elé állítva színészeinket is. Terveink szerint együttműködünk olyan alkotókkal, mint pl. Kiss-B. Ádám, Ifjú Csoóri Sándor, Szerényi Béla.

Mindemellett fontos helye marad a repertoárban a **klasszikus zenés** műveknek. Tervezett színrevitelek: Kodály Zoltán: Hány János, Székely fonó; Hubay Miklós – Ránki György – Vas István: Egy szerelem három éjszakája; L. Frank Baum – Harold Arlen – E. Y. Harburg: Óz, a csodák csodája; Arthur Laurents: West Side Story; Betty Comden – Adolph Green: Ének az esőben; Masteroff – Kander – Ebb: Kabaré. A felsorolt címek irányadóak, ugyanakkor tervezett előadásaink ed témáink feltétlenül igazodnak majd a régió közönségének igényeihez.

Gyermek- és ifjúsági előadások

A színházművészet iránti érdeklődés felébresztését már gyerekkortól fontosnak tartjuk, mivel a rendszeres színházlátogatás nagy mértékben fejleszti a **gyermekek kognitív képességeit**, művészet és **társadalom iránti érzékenységét**, valamint komplex szocializációját. Fontosnak tartjuk a népi kultúrában gyökerező báb- és gyermekelőadások beemelését, amelyek a mai kor generációját beavató jelleggel képesek összekapcsolni a hagyományos értékekkel. Szívesen együttműködünk a város bábszínházával, egy-egy téma mentén összekapcsolva repertoárunkat.

Az ifjú generáció felé pedig elsősorban olyan előadásokkal nyitnánk, mint: Móricz Zsigmond: Légy jó mindhalálig; William Golding: A legyek ura; Charles Dickens: Karácsonyi ének; Saint-Exupéry: A kis herceg.

Filmek színpadi adaptációja

Produkciónk létrehozásában bátran merítkezünk nagyhatású filmekből, semmiképp nem az utánzás céljával, hanem, hogy felhasználjuk a színház különleges adottságait, formanyelvét, intermediális jellegét.

Korunk technológiai fejlettségével természetesen a színház nehezen veszi föl a versenyt, de a jelenség remek impulzus arra, hogy meghatározó filmjeinkből eleven színpadi adaptációk készülhessenek. Az ismert történeteknek mindig óriási a vonzereje, ezeket a történeteket legfőképp a filmes feldolgozások képviselik, így a színháznak is feltétlenül reflektálnia kell rájuk. Ezek a kísérletek ma már nagy népszerűségnek örvendenek színházainkban, mi magunk sem zárkózunk el a műfaj elől. Ez nem csupán műfajiságában fog újdonságot hozni, hanem a színészeknek is további **mesterségbeli tanulási lehetőséget biztosít**, amennyiben ezek rendezői víziói is új formai ajánlatot nyújtanak színpadainknak. Kísérletet tennénk a Julius J. Epstein, Philip G. Epstein és Howard Koch által írt *Casablanca* színpadi megvalósítására, amely régi tervünk.

Közösségépítő események

A hagyományok a közösségek kulturális identitásának alapvető elemei. A színház pedig egy olyan tér, ahol ezek az **értékek megőrződnek és új életet kapnak**, így segítve a közösségeket abban, hogy visszakapcsolódhassanak saját gyökereikhez, közegükhöz.

Közösségi élményeken, Zala vármegye kulturális identitásán alapuló események terveink szerint: egy-egy bemutató előtti, tematikus népi és/vagy képzőművészeti kiállítás; naptári ünnepeink apropóján tematikus műsorok,

például: Gyümölcsoltó Boldogasszony-napi ünnepi program; népi tánckavalkád, gyermekprogramok; határokon átívelő összművészeti „Zalai Forгатag” állandó programokkal, táncházakkal, koncertekkel, kézműves kiállításokkal, gasztronómiai bemutatókkal; újévi gálaest a Zalaegerszegi Szimfonikus Zenekar közreműködésével, stb.

5. ARCULAT ÉS MARKETING

A Hevesi Sándor Színház nem csak Zala vármegye, de egész Magyarország egyik kiemelkedő színházi központjává kíván válni. Ehhez elkerülhetetlen egy olyan arculat megvalósítása, mely **nem csak figyelemfelkeltő, de egyedi, esztétikus** és megjegyezhetővé teszi a színházat mindenki számára.

Az általunk megálmodott arculat minden eleme egyszerre **tükrözi az intézményben zajló munka minőségét** és felhívásként jelenik meg minden potenciális néző számára. Egy olyan brand kiépítésétől, mely a 21. században megállja a helyét, nem csak a közösségteremtő erőt, de azt is várjuk, hogy a város lakossága büszkén tekint majd az intézményre, annak eredményeire, színészeire.

Az online és offline felületek számtalan lehetőséget nyújtanak a mai média világában, ezek hatékonyságát feltétlenül érdemes kihasználni a közönség elérésének érdekében. Napjainkban nélkülözhetetlen egy jól átlátható, esztétikus, naprakész, okostelefonon is használható honlap, ezért a felület fejlesztése elsődleges feladat számunkra. Továbbá a színház életének aktív megjelenítésére is szükség van a közösségi médiában.

Saját audiovizuális tartalmak gyártásával folyamatos kapcsolatot szeretnénk fenntartani a színház és nézői között. Lehetőségeket keresünk, hogy a helyi platformokon túl az országos nyomtatott és online sajtó is beszámoljon a Hevesi Sándor Színház társulatának munkájáról.

Számunkra az egyik legfontosabb szempont, hogy minőségi fotók készüljenek nem csak az előadásokról, de a reklámanyagokhoz is. Ezek nem csak a marketingkampányban, de a színház épületének fejlesztésében is kihagyhatatlan szerepet játszanak. A színházi terek megújítását **Ondraschek Péter** vezető látványtervező és **Perger Viktória** fotóművész közreműködésével tervezzük.

Mellékletben csatoljuk a portfóliót, mely előzetesen jelzi azt a stílusvilágot, mely szándékunk szerint **modern, de elegáns módon** képviseli a színházat, és kortól függetlenül szólít meg mindenkit.

A különböző megjelenések, kampányok, események mind egy átgondolt, **szakmai alapokra építő marketingstratégia** mentén zajlanak, hiszen az évadterv kialakításától kezdve folyamatos előkészületek szükségesek ahhoz, hogy a bemutatók létrehozását egy tudatos marketingtevékenység kísérje, ezzel védve az előadások művészi értékét.

Törekszünk arra, hogy ápoljuk a már meglévő, valamint a kialakítandó új kapcsolatokat a média képviselőivel, illetve keresünk olyan **alternatív, költséghatékony felületeket** is, amelyek nagy elérést tudnak biztosítani.

A tervezett programjaink, mint például a „Burgyán Ferkó falujárás“ program, vagy a „Zalai Forgotag“, alkalmat adnak **személyes kapcsolatok kialakítására a nézőkkel**, ezzel nem csak közösségépítő, hagyományteremtő, de fontos marketingeszközként is szolgálnak.

Fontos, hogy nézőinknek a megfelelő mennyiségű információ mellett minél több lehetőséget adjunk a jegyvásárlásra, így igyekszünk alternatív helyszíneken, kitelepülések során is biztosítani a jegyértékesítést. A Zalai Forgotag a közönségszervezés szempontjából kiemelt esemény lesz, a fesztiválhoz kapcsolódóan több helyszínen lehetőség lesz bérletet vásárolni a következő évadra.

Az évadok művészeti koncepciójába szervesen illeszkedő és **a színház arculatának jegyeit magán hordozó promóciós termékek** jelenléte nagyban növeli a nézők színház iránti kötődését. Ezeket a termékeket az újrahasznosítás jegyében igyekszünk előállítani. Fontos célunk, hogy a reklámon túl, ezek egyedi

alkotások legyenek, amelyek kifejezik a Hevesi Sándor Színház művészetének színvonalát.

Marketingprogramunk egyik pontja olyan sorozat szervezése, amelynek során bemutatkoznak a teátrumhoz érkező új színészek és alkotók. Egy-egy találkozással népszerűsítjük a készülő vagy legutóbb bemutatott előadásunkat, a **nézők „beavatásától”**, a közvetlen kapcsolattartástól pedig komoly közösségépítő eredményeket várunk. Fontos szempont számunkra, hogy népszerűsítsük a társulat valamennyi művészt, ennek érdekében online is követhető pódiumbeszélgetéseket, mélyinterjúkat szerveznénk.

Nem csak a jegyeladások maximalizálása a cél, hanem egy elkötelezett nézői bázis kiépítése is, amely rendszeresen visszatér a színházba, értékeli munkánkat, pedagógiai céljainkat.

Egy olyan arculat kialakítására törekszünk, amely vonzza és megtartja a nézőket, és amely kifejezi a közös célt: **Zalaegerszeg színháza legyen korszerű, építkezzen a saját kulturális örökségéből, legyen identitáserősítő, nemzetösszetartó, jövőbe mutató művészeti műhely, amelynek erejét, minőségét és dinamikáját a színész és a néző előremutató kapcsolata határozza meg.**

6. EGYÜTTMŰKÖDÉSEK

Színházunk olyan **kultúra-visszatanulást ösztönző művészeti intézménnyé** szeretne válni, amely lehetőségeivel élve segíti a népi kultúránk Göcsejből induló, Kárpát-Medence őshonos gyümölcskultúráját mentő **„Tündérbert” mozgalmának** Zala Vármegyei kiterjesztését azzal a szándékkal, hogy megszólítsa és organikus együttműködésre ösztönözze a régióban alkotó népművészek minél szélesebb körét.

Művészeti programunk elengedhetetlen része, hogy ahogy a nézőinkkel, úgy más művészeti intézményekkel is keressük a gyümölcsöző munkakapcsolatot. A **társintézményekkel való együttműködések** növelik a színház láthatóságát, gazdagítják a kulturális kínálatot, valamint inspirálják a színház alkotóit.

A más színházakkal, pedagógiai intézményekkel és előadói fórumokkal való harmonikus együttműködésünk ugyanolyan fontosságú, akár egy összművészeti előadás legkülönbözőbb elemeinek az egybehangolt játéka, amely megfelelő gondozás mellett végül egy színes, újító, kérdésselvető, gazdag szellemi tartalommal rendelkező műalkotássá nőheti ki magát. Ebben a harmonikus együttműködésben és közös együttlétben reménykedünk nem csak Zala vármegye, de az egész Kárpát-medence kulturális intézményeivel.

Mint már korábban is említettük, szoros kapcsolatot szeretnénk kialakítani a Színház- és Filmművészeti Egyetemmel, ahol jómagam és Szabó Sebestyén László kollégám is oktatók vagyunk. Stratégiai megállapodásunknak köszönhetően, színházunk referencia jellegű bázisként működhet.

Az intézmény tanulói számára szeretnénk **gyakorlati lehetőséget nyújtani**, illetve a bemutatóink sorában évadonként helyet biztosítani egy-egy vizsgálóelőadásnak. Ebből maga a város közönsége is profitál, hiszen ezek a

vizsgabemutatók elsősorban a diákok korosztályát szólítják meg témáikkal. A színház számára pedig lehetőség, hogy új tehetségeket fedezzen fel, gondoskodjon az utánpótlásról, miközben a hallgatók szakmai környezetben próbálhatják ki magukat.

Mindemellett **alkotói ösztöndíjpályázat**ot hozunk létre az SZFE Mozgóképművészeti Intézetének tehetséges hallgatói számára. A forgatókönyv alapján kiválasztott pályázó csapatot, az anyagi támogatáson túl, a színház eszköz-, helyszín- és humán erőforrásaival segíti. A pályázat megvalósulásának feltétele, hogy a filmek szerepeit a zalaegerszegi társulat tagjai alakítsák. Ez a kezdeményezés **a város imázsépítésének** is részévé válhat.

Az egyetem mellett számítunk a **Zala vármegye oktatási intézményeivel való együttműködésre**, amelyek mentén elindíthatjuk színházi nevelési programjainkat, amelynek egyik ága klasszikus értelemben vett színházi nevelés, a másik ága viszont továbbra is a népi kultúra felől közelíti meg az előadóművészetet. Ennek része lesz maga a népzene és néptánc oktatás is. Fontos partnerünk ebben Kovács Norbert „Cimbi“ néptáncos, koreográfus.

A színház szoros együttműködést alakítana ki Berecz István táncművésszel, a Fonó Budai Zeneház művészeti vezetőjével, és Tókos Attila Harangozó Gyula-díjas táncművésszel, akik a színház társulatával dolgoznának majd előadások létrehozásában.

A néptánchoz kapcsolódó programjaink részeként az évad során **vendégprodukciók** érkeznek, olyan szakmailag kiemelkedő együttesek előadásában, mint a Magyar Nemzeti Táncgyűttes (művészeti vezető: Zsuráfszky Zoltán Kossuth-díjas táncművész, koreográfus, Kiváló Művész, a Nemzet Művésze) vagy a Fitos Dezső Társulat.

Reméljük, hogy a hozzánk csatlakozó alkotókkal olyan irányt mutatunk, ami képes a helyi néptánc-közösséget is érdekeltté tenni a közös munkában. **A néptánc intenzív jelenléte fontos alapot ad**, első lépése lehet annak a folyamatnak, melynek végén a zalaegerszegi színház bővül egy néptánc alapokon nyugvó tánctagozattal.

A Hevesi Sándor Színház csatlakozik az **Ádámok és Évák programhoz**, amely szinte hagyománnyá vált, mióta a Szolnoki Szigligeti Színházból elindult. Január 22-én középiskolás diákok százai ünneplik a magyar kultúrát. Az őszi sorsolás után hónapokig tanárok és színházi mentorok segítik a felkészülésüket, hogy megmutassák tehetségüket egy-egy magyar szerző műveinek feldolgozásával.

Ahogy az Ádámok és Évák missziójához, úgy a **Versünnep Alapítvány** kultúramegőrző küldetéséhez is szívesen csatlakozunk. A színházunk igyekszik minden, a költészethez kapcsolódó és azt éltető kezdeményezést támogatni, így örömmel fogadtuk a Versünnep Alapítvány elnökének, Kolti Helgának a támogatását is.

A Kulturális Kormányzat által 2020-ban elindított Déryné Program azt a nemes ügyet szolgálja, hogy az ország színházaival karöltve minőségi előadásokat juttat el országszerte, a legkisebb falvakba is. Az általunk megálmodott, hasonló célkitűzésű Burgyán Ferkó Falujáró Program mellett örömmel működünk együtt a Déryné Programmal, hogy a társulatunk előadásai **ne csak a vármegyét, de az egész országot beutazhassák.**

A vidéki tájelőadások mellett fontos számunkra, hogy a társulatunk előadásait egy fővárosi helyszínen is láthassák a nézők. Berecz István művészeti vezető támogatásával a **Fonó Budai Zeneház** játszóhelyet biztosít a Hevesi Sándor Színház budapesti vendégjátékainak.

Kiemelten fontos a **magyarországi és határon túli színházakkal való együttműködés**. Nem csak a gazdasági szempontok, de a kulturális hidak építése és a szakmán belüli kommunikáció igénye is szükségessé teszi a koprodukciónak létrehozását. A közös előadások mellett a vendégelőadások is felpezsdítik a város kulturális életét.

Marosvásárhely testvérvárosa Zalaegerszegnek, ezt az adottságot kihasználva felvettük a kapcsolatot a marosvásárhelyi Nemzeti Színházzal, valamint a Spektrum Színházzal. Partnerünk a Zentai Kamaraszínház, a Komáromi Jókai Színház és a Csavar Színház, valamint támogatásától biztosított minket A. Szabó Magda, a Tamási Áron Közhasznú Alapítvány elnöke is.

Szándékunk együttműködni a mikházi Csúrszínházzal, az Aradi Kamaraszínházzal, a Kárpátaljai Megyei Magyar Drámai Színház Beregszászi Illyés Gyula Nemzeti Színházzal.

Együttműködés reményében a következő intézményekkel léptünk párbeszédbe: Karinthy Színház, Ördögkatlan Fesztivál, vizáki Kaszás Attila Pajta Színház, Gyulai Várszínház, Csokonai Nemzeti Színház Debrecen.

A Zalaegerszegi Hevesi Sándor Színház továbbá együttműködni:

- Zalai Táncegyüttessel,
- a zalaegerszegi Griff Bábszínházzal,
- a zalaegerszegi Szimfonikus Zenekarral.

Ennél egy nagyobb léptékű változás a **nemzetközi színházi szcéna elérése** egy-egy külföldi rendező meghívásával, külföldre szervezett turnéinkkal, vagy épp valamely külföldi színház vendégszínháza révén. Ez, a nemzetközi megmértetés lehetőségének megteremtése mellett, alkalmat teremt arra is, hogy különböző kultúrák és művészeti hagyományok Zalaegerszegen is találkozzanak

egymással, és egy-egy szakmai fórum keretében a tapasztalatok értékes, inspiratív művészi eszmecserében, elmélyült szellemi párbeszédben megfogalmazódhassanak.

A reményeink szerint rövid időn belül kialakuló és **megerősödő együttműködések rendszere** hozzájárul majd színházunk **nemzetközi láthatóságához**, valamint könnyen elérhetővé teszi a vármegye érdeklődő közönsége számára a világ színházainak művészi produktumait is. Határmenti vármegye lévén, könnyen elérhető a remek színházakkal rendelkező Ausztria, Szlovénia, Horvátország, Szerbia, Szlovákia és Olaszország. **Határozott szándékunk tehát kinyitni kapuinkat a párbeszédre kész regionális és távolabbi nemzetközi intézményekkel.**

7. GAZDASÁGI TERV

Pontos, felelős gazdasági tervet, stratégiát, a rendelkezésre álló információk alapján véleményünk szerint nem lehet összeállítani. Elképzeléseinket alább ismertetjük, de rugalmasan állunk az elénk táruló helyzetekhez, készen arra, hogy menet közben, a körülmények mentén alakítsuk ki stratégiánkat.

Annál is inkább, mivel 2025. február 1-jén kerül sor az igazgatói kinevezésre, így a 2025. évben korlátozott lehetőségeink lennének, hiszen várhatóan a Színház már rendelkezni fog egy 2025-ös évi költségvetéssel és számos megkötött szerződéssel, elsősorban a 2024/2025-ös évad második felére vonatkozóan. Ezeket természetesen az előző vezetés tervei szerint megvalósítjuk.

Az elkövetkezendő években a színház helyi, regionális és bizonyos tekintetben országos szerepét szeretnénk erősíteni és fejleszteni, a jelen pályázatban leírt módon. Amennyiben lehetőséget kapunk a színház vezetésére, két gazdasági szempontot tartunk a legfontosabbnak: **stabil és átlátható gazdasági helyzet megteremtését**, és egy **lojális, lelkes csapat összekovácsolását**, hiszen mindkettő a művészeti kiteljesedés elősegítését szolgálja.

Jelentős strukturális átalakításokat, a jelenlegi ismereteink alapján, nem tervezünk. Ugyanakkor mindenképp tervezünk elemzéseket végezni a gazdaságosságot, a működést illetően, de az ehhez szükséges információk és körülmények megismerése egy esetleges kinevezést követően lesznek elérhetőek számunkra.

Gazdasági szempontból a 2025. év feladata elsősorban a kialakult gyakorlatok feltérképezése, esetleges új rendszerek, folyamatok bevezetése, az

éven túli szerződések felülvizsgálata, új pályázatok, közbeszerzések kiírásának összeállítása lesz.

Az általunk tervezhető időszak a következő évre vonatkozóan 2025. augusztus 1-jén kezdődik, az új évad első időszakára 2-3 bemutatót tervezünk, ez is alkotói és költségvetési egyeztetések függvénye. A 2026. évtől kezdődően már tisztább helyzet várható, amennyiben módunk lesz rá, tervezzük új, alternatív játszóhelyek létrehozását, ezzel is növelve a bemutatók számát.

Igyekszünk megtalálni azokat az eszközöket, melyekkel **növelni tudjuk a bevételeket**, nagyobb ráfordítások nélkül:

- bérletes, jegyet vásárló közönség növelése, a közönségszervezés és marketing tevékenység erősítése által
- olyan előadások bemutatása, melyek több éven keresztül is repertoáron tarthatóak, és ezáltal csak a napi előadasköltségek merülnek fel.

Bevételnövelési szándékunk új pályázati források bevonására is kiterjed, amelyeket előadások megvalósítására, előadások audiovizuális rögzítésére és akár fesztiválok lebonyolítására használnánk fel.

Hangsúlyos szerepet szánunk a vendég- és tájelőadásoknak. Együttműködésünk a Déryné Programmal, és az általunk tervezett Burgyán Ferkó falujáró program, reményeink szerint hozzájárul majd a bevételek növekedéséhez, de Zala vármegyét beutazva a színház bérlet- és jegyvásárló bázisát is szeretnénk gyarapítani.

Az első időszak feladatai között szerepel **helyi szponzorok felkutatása** és szoros kapcsolatok kiépítése velük, ezzel is támogatva a gazdasági helyzet erősítését és az új vezetés terveinek megvalósítását.

A költségek tekintetében talán még nehezebb dolgunk van, hiszen a jelenleg negatív előjelű országos és világgazdasági helyzet minden szinten érezteti hatását. Árcsökkenésekre valójában semmilyen tekintetben nem lehet számítani, de már az is segítség lehet, ha jelentős áremelések nem sújtják a működést.

Mint az előzőekben is írtuk, a tervek biztonságos összeállításához látni kell a szerződések, pályázatok anyagait, de mindenképp szeretnénk igazi versenyhelyzetet teremteni a szolgáltatók és áruszállítók számára, ami reményeink szerint kihatással lesz a költségek mértékére is.

Az alkalmazottak, a bérstruktúra, az esetleges kiszervezett tevékenységek, a megbízási jogviszonyban ellátott feladatok tekintetében jelenleg semmilyen rálátásunk nincs a színházra, így ezekben a kérdésekben csak egy kinevezés esetén tudunk terveket megfogalmazni és változásokat eszközölni, amennyiben szükséges lesz.

Terveink között szerepel egy **digitális díszlet-, jelmez- és kelléktár, azaz egy digitális raktár létrehozása**, amely a tárvezetők segítségével folyamatosan frissülne, így a színházba érkező tervezők számára egy átlátható eszközparkot tudnánk biztosítani, amely feltételezhetően komoly **költséghatékonyságot** eredményezne.

A fenti digitális raktár kiegészítése lenne egy **analóg és digitális építészeti rajz elkészítése** a játékterekről, kiemelt fontossággal a metszetekről, amelynek segítségével kiszűrhetők a díszlet gyártásakor, illetve építéskor gyakran előforduló problémák, melyek sok esetben jelentős többletköltségekkel is járnak.

Szeretnénk beszerezni egy emelvényrendszert, amely segítségével a különböző előadások díszletének alap-, tartó- és hátsó szerkezetét nem kell

minden esetben legyártani, mert az emelvényekből megépíthető. Ez hosszútávon jelentősen csökkentheti a díszletgyártás költségeit.

Fontosnak tartjuk, hogy minél több előadáshoz használandó eszközt, kelléket stb. saját magunk, dolgozóink állítsanak elő. Ezért különböző **képzéseket** tervezünk biztosítani számukra, ahol elsajátíthatják majd a szükséges ismereteket. Ezzel, reményeink szerint, a költséghatékonyság mellett műszaki dolgozóink szakmai fejlődését és motiváltságát is elősegítjük.

Számos példát látunk vidéki színházak együttműködésére. A közös előadások, koprodukciónak létrehozásával jelentősen csökkenthető mindkét fél számára az új bemutatók bekerülési költsége. Az együttműködéseknek köszönhetően az elért közönség száma is nő. Ezek a kezdeményezések követendő példák számunkra, igyekszünk kapcsolatot kialakítani színházakkal, hogy minél több közös produkció jöhessen létre.

8. ZÁRSZÓ

Szenvedélyem a színház. A kultúra-visszatanuló és közösségerősítő munkában ez éltet. Ez tölt el lelket felszabadító, gyógyító örömmel. Ez az érzet segít minden szolgálatomban. Tettekre sarkall, felemel, röpít. Erőt ad. Képzelőerővel, fantáziával és szorgalommal a mindenre ösztönöz. Szeretem a színházat. Vele a társas magányt, amely a közösségben bizalmat kér, és ha kap, akkor teremt. Rajongok azért a színházért, mely minden pillanatban arra biztat, hogy kérdezzem: ki vagyok, honnan jöttem, mit akarok? Igen! Pályázatomat is szintén e három nagy kérdés köré fogalmaztam. Szeretem azt a színházat, amely nem választ ad, nem kijelent vagy oktat, hanem kérdez és kitár.

Köszönöm a színházat!

„A színház: műves varázslat, költészettel átszőtt szellemi ajánlat. A színház: élő organizmus; a teljes emberről szól, emberi közvetítéssel, embereknek. A színház: a kor emberének gondolati, érzelmi szenvedély-szintézise.”

(Latinovits Zoltán)

9. TÁMOGATÓINK

1. A. Szabó Magda
2. Avas József
3. Bartis Attila
4. Bérczes László
5. Berecz András
6. Berecz István
7. Berettyán Nándor
8. Demeter Szilárd
9. Elek Tibor
10. Fabók Mariann
11. Fitos Dezső
12. Gál Tamás
13. Galambos Péter
14. Horváth Csaba
15. Kis Domonkos Márk
16. Kiss-Balbinat Ádám
17. Kolti Helga
18. Kovács Adrián
19. Kovács Gyula
20. Kovács Norbert „Cimbi”
21. Kozma András
22. Létmányi Attila
23. Mátyássy Szabolcs
24. Mező Gábor
25. Móczár Bence
26. Nagy Zoltán
27. Olt Tamás

28. Ondraschek Péter
29. Pál Attila
30. Pányik Tamás
31. Perger Viktória
32. Rátóti Zoltán
33. Schweizer Róbert
34. Sebestyén Aba
35. Szabó Réka
36. Szarka Tamás
37. Színház – és Filmművészeti Egyetem
38. Szokolay Dongó Balázs
39. Tamási Áron Közhasznú Alapítvány
40. Tapasztó Ernő
41. Tókos Attila
42. Tóth László
43. Török István
44. Ugron Zsolna
45. Vas Judit Gigi
46. Zentai Magyar Kamaraszínház
47. Zs. Vincze Zsuzsa
48. Zsuráfszky Zoltán